

I Overensstemmelse hermed tillade vi os da ærbødigst at andrage om den høje Regerings og Rigsdags velvillige Medvirkning til, at Forslagets Nr. 162 og 163 formes saaledes:

Affaldsolier, Tjære- og Harpiksolier, naar de i et 1 cm. Reagensglas ere uigennemskinnelige mod Flammen af et Lys:

Nr. 162, med angivet og befundet Flammepunkt i aabent

Apparat over 90° C., men under 200° C. fri,

Nr. 163, ellers 1 Kilo 2 Øre.

Saafermt denne Affattelse ikke vinder den høje Regerings og Rigsdags Tilslutning, tillade vi os subsidiært at andrage om, at Tolden paa lys Mineralolie (Nr. 165) ikke sættes lavere end 8 Øre pr. Kilo, idet den foreslaaede Nedsættelse — over 25 pCt. — i Beskyttelsen for denne Vare uden tilsvarende Erstatning ved Ophævelse af Tolden paa Raastoffet er saa betydelig, at Fabrikation af Maskinolie ikke med Fordel vil kunne drives her i Landet i Fremtiden, hvilket formentlig tydelig vil fremgaa af det følgende.

Af vort Raaprodukt Massuth (Petroleumsaffald) udvinde vi ved Destillation kun ca. 40 pCt. Maskinolie, og kun paa disse 40 pCt. have vi altsaa en Toldbeskyttelse. De resterende ca. 60 pCt. af den af os indførte Massuth fordele sig paa ca. 40 pCt. tynd Solarolie, som kun kan anvendes til Gasudvikling eller til Motorbrændsel; men her maa vi konkurrere med de billige Teksasolier og efter det forelagte Forslags eventuelle Vedtagelse ogsaa med den toldfri Petroleum, hvorfor vi nødes til at sælge Solarolien langt under, hvad Raastoffet har kostet os.

Yderligere faa vi til Rest ca. 20 pCt. Goudron (en tyk, sort, tjæreagtig Substans), som slet ikke kan finde Anvendelse her i Landet til en blot nogenlunde rimelig Pris. Vi maa derfor eksportere Varen til forskellige Pladser i Udlandet, hvor vi staa i direkte Konkurrence med de mægtige Raffinaderier i Baku, der yderligere have den Fordel kun at skulle betale Fragt fra Batum til f. Eks. Antwerpen, medens vi først skulle fragte Raavaren fra Baku til København og senere Goudronen herfra til Antwerpen.

Det vil heraf ses, at den Toldbeskyttelse, vi nyde paa vort færdige Produkt, den lyse Maskinolie, i Forvejen er saa stærkt beskaaren, dels ved Tabene paa Realisationen af Biprodukterne (60 pCt. af Massuthen), dels ogsaa ved Udgifterne til selve Fabrikationen, at en yderligere Toldnedsættelse paa lys Olie med over 25 pCt. uden tilsvarende Erstatning gennem en Ophævelse af Raastoftolden vil borttage Interessen for Opretholdelsen af Olieindustrien her i Landet.

Vi tør maaske i denne Sammenhæng anføre, at vi ere stillede ret ugunstigt i Forhold til de herværende Fabrikanter af vegetabilisk Smøreolie (Rapsoliemøllerne), idet disse faa deres Raastof, Frø, frit ind, medens deres Affaldsprodukt, Oliekager, er forholdsvis meget værdifuldt.

Sluttelig tillade vi os at henstille, om ikke det vilde være praktisk, for at undgaa Misforstaaelser, at opstille en Vægtfylde- og Flammepunktsgrænse for de under Nr. 164 henførte flygtige og olieagtige Destillater (Benzin etc.), idet Minimumsgrænserne for Petroleum (Vægtfylde 0,760 og Flammepunkt 40° C.) her vilde danne de naturlige Skel. Efter Ordet „deslige“ kunde i saa Fald tilføjes Ordene: „naar de have Vægtfylde under 0,760 og Flammepunkt under 40° C.“

I Haab om, at den høje Regering og Rigsdag ville skænke denne vor ærbødige Henvendelse velvillig Opmærksomhed.

København, i November 1906.